

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Rerum Divinarum In Psalmos
Quindecim**

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3683

18 Cæli enarrant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60352)

tus, sedata temporum tempestate, ad legū
 tuarum obseruantiam mentes omnium fe-
 rantur, ac fructuose fiant, te benedicente
 & adiuuante, ad summam nostram fœli-
 citatem, et nominis tui gloriam aternam.

Meditationis in psalmum
 primum finis.

ARGVMENTVM

Psalmi 18.

Ex cœlorum admirando ope re, cœte-
 risq; rebus creatis & ordine vniuersi, eius
 effectoris DEI cognitione, omnium ho-
 minum mentes implentur, nec ea vlli na-
 tioni ignota est. Hæc scientia diuinaque
 doctrina, in cœlo descripta, et in omniū
 mentes impressa est, ad DEVM cognos-
 cendum, vt homo Dei misericordia re-
 demptus, se auertere à delicto, & infer-
 re in cælum possit.

MEDITATIO IN PSALMVV

xviij. iuxta Hebræos xix.

Magna iustorū gloriatio est cōsciētia *Ad Cor. 2.*
 eorū testimoniū, q̄ non cū humana *cap. 6.*
 sapiētia, sed cū diuina gratia versatur, im-
 buti claritate cognitiōis dei, q̄ ipsi ex mūdi
 creati

Ad Rom. 1. creatione, per quæ Dei opera consideran-
 tes, dignam Deo gloriam, gratiamq; sem-
 per tribunūt. Atque hæc cognitio, per dei
 nomen est atque spiritum, quæ nos ei cõ-
 mendat, vt immortalem assequamur co-
 ronam, electi per gratiam, & Deo recon-
 ciliati per ipsius filij sanguinem, perfecti-
 one diuina, in qua spem propositam habe-
 mus, tutam atque firmam, qua in sempit-
 ternum ducat, ad quam nati & facti à
 Deo sumus, & qua in requiem caelestem
 ingredimur, & ad Deum accedimus. Hoc
 fœdus cum suo populo est Dei, æternum ac
 sanctum, per intimam eius misericordiã,
 ad quam aditus est omnibus, qui vera fi-
 de eum piè iusteq; colunt, quacunque in
 ora ac parte viuant terrarum, distillante
 in eos gratia diuina rore, eorumque ani-
 mos fœcundante. Pro eo ei supplicandum,
 & per gloriosum ipsius nomen orandum,
 vt abstrusa Sapientiæ ipsius manifesta fa-
 ciat nobis, non ad eius perscrutandam ma-
 iestatem immensam, sed lucem cognitio-

nis ipsius intuendam implente nos eius spiritu, qui veras noticias inducat, per quas *1. Pet. 1.*

Dei gloriam contemplemur, & ad diuinarum legum vsum deducamur. Ita additi Deo ac deuoti, in perpetuum viuemus.

Eius boni species admiratione, euentuque *Genes. 8.*

illustri in IACOBO Patriarcha est, qui cum è terra patria pfugiens, occidete sole, loco deserto, capiti saxo supposito dormiret & interquiesceret, vidit in somnis scalam è terra ad cœlum vsq; pertingentem, & angelos Dei per eam ascendentes & descendentes, ac ipsum quoque in alto deum, ei scale innixum, confirmantem suum erga illum fauorem. quem gratè amplexus, voto Dei colendi sempiterno ac solenni se astrinxit. Hæc certissima beneficentiæ dei, virtutisq; humana signa, iusti sequuntur, qui in vita, vt graui exilio agunt, ac quæ aduersarum rerum opprimuntur nocte, à turbulentis inanium negotiorum curis auersi, ad quietem se veram dant, non corporis tantum, sed & animi, & abdicatis

C

omni-

omnibus illecebris ac delicijs, contempto mundo, saxa capiti supposito CHRISTO Deo, eo ceu firmamento incumbunt, ac tum illis certa cognitio & visio exoritur Dei, vt quauquam corporibus in terra sint defixi, animis tamen ad calum pertingant quibus non genij tantum caelestes lato occurfu, sed & Deus ipse, ad quem cogitationes & sensus referunt suos, summo loco apparet, ipsis benedicens & promissorum caelestium spe, mentes eorum desideriaq; confirmans. Itaque fiducia pleni, illustratiq; diuinitus, ad Dei doctrinam ac legem, vitam suam dirigunt, vt ipsius praesidio in terris lati, demum incremento caelesti augeantur. Sequamur ergo & nos in terris praecuntem tanti numinis fulgorem, nosq; in altitudinemque excellentiamque caelestem attollamus. Quousq; enim humi defixa mens nostra erit? quin ad gloriosum illud regni diuini domicilium calum nos vertimus? & ad illam admirandam supra nos expansam Dei sedem intuentes,

ad

ad legum ipsius obseruantiam ferimur? Baruch. 2.

& fœdere cum eo paciscimur eterno, vt ipse Deus sit nobis, & nos ipsius simus populus, expectantes eius gratiam, atq; orantes quæ nos certò sequetur, vt eius interuentu semper fœlices simus. Quamobrem illa omnipotente maiestate adorata, quam omnia toto orbe, abdita aperta & quæ vsquam sunt, ostendunt, ad æthera sursum firmatum animi oculos erigemus, vt considerato infinitæ potentia & sapientia admirando ornatu, ad diuinam scientiam ac leges instituamur, quoniam

Cæli enarrat gloriã dei, et opera manuũ eius annũciat firmamētũ.

Magna est & illustris mundi ex nihilo summa cum Dei gloria facti species, cuius medium terra obrinet, centrum tantæ spheræ, immobili firmitate consistens, circa quam vastissimi orbes calorũ, & illa supera elementa continuo motu vertuntur. Quid autem illud est, quod molem tantam sustinet? quam

C 2 pender

pendentem in se volui autor Deus fecit. At in continente mundi, quo ordine ac serie, tempore propè immenso, continuata ad Dei conditoris voluntatem natura omnia tenentur atque vigent? Terram videmus, plenam varietate invariabili ex ea nascentium rerum, herbarum, florum, arborum frugum: fontium atque amnium perheni decursu, montium altitudine, spacys camporum immensis: & in ijs innumera genera variarum animantium & bestiarum, & quæ in circumfusa terræ aëris spirabili natura degunt volucrum, mirando volatu ac cantu. Iam terras omnes cingentia maria, subiacentiaque profunda, & in ijs tot species piscium ac beluarum, insulas, portus, littora, omnia ratione diuina plena intuemur. At sit tanta admirabilitas terrestrium est rerum, quando maior immensi, & amplectentis omnia ætheris? Quanta enim magnificentia expansi supra nos cæli est? quantus decor? quàm admiranda tot orbium connexio?

quo-

quorum summus et extremus celestis, vasti Calumen-
tate im mensa, solidissima quiete, quietissi-
ma stabilitate, splendidissimo fulgore, lu-
ce prorsus divina, sedes est beatarum mē-
tium, destinata tot millibus intelligentia-
rum ac spirituum, qui aeterno Deo famu-
lantur, & cum eo sempiterna, & ultra om-
nem naturae sensum se proferente gloria
regnant. Eius calis, quanquam à nostro
aspectu remota facies sit, nos tamen eam
certa fidei et animorum illuminatione in-
tuemur, spe summa nos à concretionemor-
tali segregatos, ad illam gloriosam sedem
penetraturos esse. Hanc spem voce sua ac
verbo, quo omnia facta sunt, & in perpe-
tuum consistunt ac fiunt, confirmavit de-
us, testatumq; omnibus fecit, qui se seque-
rentur, & incorruptos animos à vitijs ge-
rerent, ijs, cum corporibus exuti essent, ad
illam lucidissimam plagam aditum fore.
Hac summa gloria est Dei, ei soli debita,
par eius immensitati, in quam se animus
excelsus semper attollet, et illā decoram se-

Pfal. 83. dem intuens, omni desiderio mentis, ad Deum viuum feretur. At post illum sum-

Primum mobile. mum, extimumq³ globum alius est orbis, qui incitatissima conuersione ab ortu in occasum ruens, inferiorum calorum, syde-

Calum crystallinum. rum & stellarum molem circum terram trahit & raptat. Ab eo globo itidem alius secundum est, prorsus pellucens, expers tamen stellarum, natura ac forma ceu aquea. Ei calomobile iuxta sacros proximum est stelliferum illud, quod firmamentum vocant, infinitis & magnitudi-

Firmamentum. ne sua facile terras exuperantibus syderibus plenum, quorum syderum vni tantum creatori Deo notus est numerus. Hu-

Septē sphaerae & orbis planetarū. ic orbi subiecti sunt illi septem, qui versantur voluunturq³ retrò, contrario motu at-

que calum. Ac primum globum occupat, inimica affectu suo, vita humana stella, eoq³ ab summo Deo, quàm longissimè à terra abstracta. Alterum globum prosperi, & salutaris syderis fulgor habet, temperans bonitate sua malitiam primi, & post se secundi: vt bonus inter duos malos,

vtrius-

utriusque maliciam vincat, hominumque
in eo vita auctoris Dei sapientia & pruden-
tia consulat. Sequitur hunc rutilum &
horrendum terris sydus non tamen aequè,
ut primum illud noxium, nec inutili homi-
num natura caloris & temperiei vi. Tum
subter mediam ferè regionem Sol obtinet,
luce sola sua illustris, & omnium luminū
princeps. Ei amplissimo syderi subest alius
orbis fulgens ac candens gratissima luce,
Solis orientis aut occidentis comes. Post-
eum itidem alius, propter Solis clarita-
tem aspectu rarus, Solem nunc antecedit
nunc sequitur. Sed admirabili efficientia,
quam ille bonis additus, bonam, malis
verò malam habet, regente omnia pro in-
feriorum corporum qualitate, causis va-
rijs & admirandis Deo. In firmam orbium
caelestium sedem luna occupat terra proxi-
ma, cuius mutabilis species videtur, luce
nocturna terris seruiens, Oceani ac flumi-
num, fluxus, refluxusque incrementa, di-
minutiones faciens, & ad omnium ani-

mantium generationem materiam præbens. Hæc inestimabilis machinæ celestis magnitudo, & hæsyderum conuersiones, naturæq; eæ, quas illis attribuit Deus, & ex ijs multiplices & stupendæ in æris regione effectiones nubium, ventorū, imbrium, atq; ex ijs cōgelatis grandinis, niuis exhalationum variarum, turbinū, procellarum, fulminum ac fulgurum generationes, ceteraq; omnium animantium, rerumq; è terra crescentium incrementis propagationi, et conseruationi accommodata, indefinitum immensitatis splendorem & gloriam incomprehensibilem Dei, quasi voce loquuntur. Ad eam confirmandam & augendum.

G. annuntiant.

Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

Quam mira enim vicissitudo noctium dierumq; lucis aut accessu aut recessu succedentium sibi alteratio est? ordine eo, quem celestium orbium conuersione inducit. Quid autem conuenientius, quam
inter

inter statas vices temporum, permutatis
 dierum ac noctium spacijs, partes illas cō-
 tineri? crescere ac minui? in aequalibus in-
 teruallis, atque inter ea stellas aut fixas,
 aut errantes, oriri & occidere, videri &
 occultari, sole oriente, aut ante eum,
 post etiam eius occasum, lege & ordine
 perpetuo, qui cum in temere cadentibus
 esse non possit, efficitur id, vt Dei magnifi-
 centia ab ijs, quæ perfectione diuina ceu
 ad exactissimam regulam facta sunt, e-
 nunciatur. Et eorum consideratione ac-
 cendi ad eum venerandum mens debeat,
 qui illa fecit, admiranda rationis plena,
 quæ manifestò cernuntur, & in aspectu
 omnium sunt, & cunctis finibus terrarū
 fiunt. Quoniam

Quibus nō
 audiantur

Non sunt loquelæ neq; sermo
 nes, quorum non audiantur etc.
 voces eorum.

In omnem terram exiuit so- H. Regula
 nus eorum, & in omnes fines eorum, or-
 orbis terræ verba eorum. tio eorum

C 5 Nam

Nam qui omnia constituit ac fecit Deus, non partem aliquam terrarum, operum suorum ratione impleuit, sparsa ea ac diffusa longissimè est, in omnium finium oras, quacunque se tellus profert, ut nulla in terris gens, eius tanta gloria & cognitionis Dei expers esset, perstante semper et ad omnem perpetuitatem norma ac lege diuina, ad augendam & confirmandam caelestium rerum fidem: ut earum infallibili certitudine & noticia, omnium sensus atque animi implerentur: & omnium consuleretur saluti, defixa in oculis ac mente notione aeterna qua ferri ad deum cogitatio possit humana, eiusque promisso inniti: accedente eò voce ipsius diuina. Si ille
Jerem. 33. leges caeli & terra non posuerit, ac si irritum possit fieri eius pactum, cum die ac nocte, ut non sit dies & nox in tempore suo, tum irritam erga suos beneficentiam ipsius fore, ò vocem è folio gloriae altitudinis Dei prolatam, quam utinam omnes homines audiant & sequantur, & tantarum rerum

rerum inuitatione adducti, eius ma-
iestatem venerentur eternam, pradi-
centq; itidem, vt illa supera, ipsius glori-
am. Hoc & fecerunt olim, & hodie faci-
unt ij, qui in illo terrestri templo Dei, fir-
mamentoque Ecclesie Catholicae, ceu lu-
centia sydera infixata, tenebras mentium
humanarum dispellunt, praeuntq; alijs
doctrina ac vita, in hac atra nocte rerum,
ad illam cognitionis claritatem, in qua sa-
lus est animorum, & diuina gloria coro-
na. In ijs sunt Patriarchae, Prophetae, Apo-
stoli, & qui vt sanctae religioni testimoni-
um praestarent, vitam suam morti obiece-
runt martyres, Doctores, Episcopi Ortho-
doxi, & omnium aetatum sancti homines,
destinati à Deo ad Ecclesiam illustrandam,
& suae doctrinae lucem in omnes oras par-
tesq; terrarum propagandam, quibus de-
mum ipsis opere persunctis, definitus est
in caelo locus, vt gloria Dei illustrati, quã
orbem vniuersum peruagati enunciârunt,
ad omnem fulgeant aternitatem. Intue-

amur ergo illam caelestis templi sempiternam regiam, lucentium tot syderum candore atque ignibus circumfusam, & ab omnia continente Deo adornatam, decore admirando ac gloria. Hanc etsi illa ordine suo, ceu oratione hominibus enuntient, eorumq; regula ad vltimum pertingat orbem, vt nemo eius sit expers, Deus tamen specie maximè omnium illa stri

*Iuxta heb.
& d. Ier-
ron. Soli.*

In Sole posuit tabernaculū suum, & ipse tanquā spōsus procedēs de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad currēdam viam, à summo cælo egressio eius.

Exultat.

*Ab extre-
mo calo. G.
Vsq̄ ad
summū cæ-
li.*

Et occurfus eius vsq; ad extremum eius, nec est qui se condant à calore eius.

Inter ea enim sydera, quæ errantia dicuntur, medium locum Sol obtinet, opus gratia splendoreq; Dei plenum, vas admirandum, opus excelsi, fons luminis, calor^{isq;}

risq³ vitalis, & cuius efficientia, viuen- Ecclesi. 17.
 tia, & ex terra nascentia omnia, vitam, 42. 43
 incrementa, ac maturitatem accipiunt,
 luce omnium in vniuerso maxime illustri
 qua ille sua, nec aliundè accepta, erran-
 tes in suis orbibus stellas, & in firmamen-
 to fixas omnes illuminat: diffusus vndiq³,
 & radijs flagrantibus, calum & terram
 implens. Quam illustri autem comitatu,
 tot myriadibus innumerabilium astrorū
 firmamenti, ceu infinitis exercitibus sti-
 patus vndiq³, magnificentissima cum glo-
 ria, vt dux omnium, & formosa, vt spon-
 sus, pulchritudine splendoris, cum gaudio
 & leticia omnium viuentium exoritur
 mundo? Quam incitatissimo autem cur-
 su? raptuq³ primi, vt vocant, mobilis, ath-
 leta in morem, ab vltimis cali carceribus,
 aduerso & contrario motu profectus, ad
 alterum pergit extremum? & intra vi-
 ginta quatuor horarum interualla ac spa-
 cia, diem ac noctem ortu occasuq³ suo effi-
 cit? certissima lege suum cursum absol-

uens, omniaq; viuificans & illustrans.
Atque calore flagrantiq; igne? quo etiam
temperamento? medio loco & ordine, in-
ter summa & infima positus, ne intolerabi-
lis, sed salutaris ac viuificus animanti-
bus, satis, stirpibus, plantis, & omnibus
oris terrarum esset. O gloriam Dei, qua
tanto in opere omnes gentes commonefa-
cit sui, & ad se venerandum inuitat, re-
lucente in eo diuina maiestatis augusta
imagine & gloria. Tu enim deus lux admi-
randa, inexhausta, aeterna es, vniuersa
claritate implens tua, ac splendore diuino
penetrans abdita, illuminans profunda,
pellens mentium humanarum noctem, er-
rorum nebulas fugans, tuae gratiae in per-
petuum affulgentibus radys. O lumen
nulla de luce immesum, desideratum, ex-
optatumq; mihi exorere, & meo tenebri-
coso cordi, ex terrena massa concreto, eoq;
caliginis pleno affulge, vt tuae diuinae cog-
nitionis irradiatione persusus, & ardoris
tui flamma incensus, nunquam deficiente
luce

luce fruar. Sic enim te sequens, ac tua lege viuens, gloria replebor diuina, atque in ea ambulabo in sempiternum. Itidem enim vt sol pulcherrimi splendoris irradiatione terras illustrat, sic etiam;

Lex Domini immaculata,
conuertens animas, testimo-
nium Domini fideles, sapien-
tiam præstans paruulis.

*Irreprehen-
sibilis inte-
gra recre-
as animas.*

ITa quod mundo est Sol, hoc menti Deus, verum vt ex contemplatione superarum & celestium rerum, magna vis est ad agnoscendum Deum, ita lata à Deo lex, eam notionem confirmat & implet, integritate summa sua, & mentes à Deo desciscen-tes malisq; victas incredibili pietate restituit & recreat, abscondita à seculi sensu ratione, operum suorum suiq; testimonij fidem faciens, infantes sapientia, imprudentes intelligentia donans, vt secundum eam viuant, nec ab ea deflectant.

Nam qui contra eam faciunt, sapientia
confisi

confisi sua, in ijs error est & inscientia manifesta. Sola enim

*Mādata do
mini vera
letificātia
cor.*

*Mundus si
mul.*

Iustitiæ Domini rectæ lætificantēs corda, præceptum Domini lucidum illuminās oculos.

Timor Domini sanctus permanens in seculum seculi iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Magne sunt in disciplinis humanis tenebræ, magnæ dissentientium à vero opinionum ambages. Sed omnium probatissima iussa sunt Dei, in quibus, et vera religio, & sapientiæ perfectio, & læticiæ exuberantia est, vnde lucidum prodit lumen, recta doctrina animum illustrans, ut ea sequatur, quæ Deus exigit, & ad quorum nos observationem mandato suo astringit. O diuinum donum, quod omne expellit peccatum, & iustitiam tribuit, quæ corda gubernet, ad consequendam

nam misericordiam, Dei, colentium mentis implens, eosq; ceu diademate & coronam insigniens, vt honorati in perpetuum sint, ac prolatis è caelesti thesauro bonis abundant, quæ nullus auferat dies, in vita & post mortem eos gloria & fœlicitatis æternitas sequatur. O beatos ergo quorum in animis Dei metus ita est infixus, vt eum sanctè reuereantur & colant. In dissoluta & praua ratione viuendi, omnia simul insunt mala, corpus eneruatum delicijs, eoq; ægrum & languens, & præproperã sibi asciscens mortem, mota loco suo mens, animus incultus, vastus, tenebris implicatus, & prorsus à Deo deficiens, eoq; propter iram eius plenus cruciatu, quem pertinacia & scelerum perseuerantia, atq; longanimitas inducit, Dei angelo eos iustè agitante & persequente: quamobrem hæc via tenebricosa & lubrica deserenda, vt omnis dispellatur caligo, vera lux redeat, quæ gubernet mentem, ne in tenebras malorum profundas, & ad illos caliginosos

fos errorum montes impingat. Quam indignus igitur ac mortifero refertus veneno, error est eorum, qui mentes omni liberant metu, ac quantumuis viuant male, tamen reconciliatione tantum diuina, consistare omnia, ac sibi, ceu ex pacto calum deberi, magna cum Dei iniuria, & hominum pernicie volunt. sed hi nec diuina obsequuntur legi, & à Dei metu, suaque salute sunt auersi, & inuehunt omne malum. Discant Dei iustitiam & agnoscant, ac tunc se in eius dent conspectum, cum metu ac tremore suam agentes salutem, deiciant ad terram se, vt manu eius paterna ac diuina attollantur. Non enim Dei abutendum est lenitate, sanctè ac iustè ei seruiendum, & ad extremum diem vsque studio bonæ voluntatis & actionis vita inuiolata perducenda, ac cum aduersus eius peccatur legem acriter pœnitendum, & Dei ad nos castigandos, decreta mansuetè & patienter ferenda sunt. Quoniam enim contaminata omnium vitæ ratio est, commune

muneq; delictum, quo in eum peccatur,
merita etiam est poena diuinae grauitas,
vt vero iure Deus vtatur, eiusq; recta
& iusta iudicia sint. Quamobrem omnis
ei tribuenda iustitia est, et casto animi me-
tu inseruiendum atque orandum vt sub-
ueniat infirmitati nostrae, nec nobis digna
nostris peccatis rependat, sed misericordia
erga nos sua vtatur. Hoc electi omnes ag-
noscunt, & plenam Deo sua salutis laudem
tribuunt, & in eius benignitate omnia po-
nunt, in quo vera religio & sapientia est,
qua omnes ex animis tenebras pellit, a pec-
catis vindicat, ac docet eas ingredi vias,
quae ad vera bona, aeternamq; salutem fe-
runt. Vtinam eò Deus vitæ meae pater,
me bonus tuus spiritus ducat, ac per iter
praeceptorum tuorum ad vltimum vsque
diem dirigat, vt omnis in te mea iustitia
sit ac robur. Alta nox est intelligentiae
meae, ambulantis in hac afflictionis meae
terra, sed ex ipsis damnationis inferis tua
benignitate ereptus, iusto animi metu,
tuo-

tuorum preceptorum & iudiciorum lumen alte sublatum intuens, omnem ad te cursum flectam vite. Sic enim abscedentibus tenebris, orietur vera in me lux, confirmata tuo eterno verbo. Sunt quidem ea iudicia & iussa graua ijs, qui tua Domine facta non contemplantur, nec operum manuum tuarum considerant, eoquē ma-

1. Theß. 2. le agendo delinquant, & extrema ira tua infestantur, dehiscentibus immanè, et ingluuiem suam dilatantibus inferis, ad eos absumendos, at verò iustis

Super aurū & super obrizum multum.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum. Et dulciora super mel & fauū.

In ijs enim iustificatio est, & salus animorum & felicitas in sempiternum. Atque omnis potestatis & imperij Deus, celi terraquē Domine, tuo me spiritu à tuo glorioso solio demisso confirma, ne me terrenarum rerum cupiditas impediat, tuus seruus

seruus, iussa tua, & quod placitum est tibi
 sequar, nullis alijs contra tuam sanctam
 voluntatem delecter aut fidam. Grauat Sapien. 9.
 quidem animam corpus mortale, & obru-
 it mentem terrestre vas, vt noxia omnia
 appetat ac desideret. Sed tu me mente *Ecclesi. 36.*
 conuersum, in virtutis viam dirige, vt ti-
 bi toto corde studeam, ex tua lege viuam,
 ea que magis quam summa opulenta de-
 lecter. Quid enim mihi conferet aurum?
 quid ingentis pretij gemma proderunt? *Psal. 118.*
 iudicij tui die? non ergo illa appetam: at
 me desiderium legum tuarum perhenni
 voluptatis sensu afficiet: hæc delicia meæ e-
 runt, iucundiores & fauorum dulciores
 nectare. Has enim sequens, tuumque no-
 men inuocans, nullo tempore deserar, nec
 damnationem metuam, conseruatus & li-
 beratus ab interitu conditione optatissi-
 ma mea, cum me errantem iudicia tua
 in viam reducent.

Etenim

Etenim seruus tuus custodit
 ea, in custodiendis illis re-
 tributio multa.

Ovotum meum ingens, & desidera-
 tas meas spes, vt tuus seruus, iudicij
 exciter tuis, ac lege instruar, vt sperata
 consequar bona, qua destinata & pro-
 missa benignitate tua ijs sunt, qui tua ser-
 uant precepta. Quid enim maius euenire
 mihi possit, quam vt doctrina eruditus ca-
 lesti, ac pro tua aequitate non conseruatus
 tantum, sed premio etiam immenso au-
 ctus, viuam? te pro magnitudine tua eter-
 na, nihil debenti, vltro donante, fontem
 iustificante, mortalem immortalem faci-
 ente. Hec gloria est Deus tua, infamia no-
 stra, qui in multis delinquimus, à tuis
 mandatis dissidente ita, at

Delicta quis intelligit?

quibus omnis plena est vita, & quorum
 magnitudo etsi hominibus ignota, occul-
 taque sit, ea tamen in tuo conspectu patet,
 qui

qui profunda & abdita patefacis, cuius cognitionem & presentiam declinare atque effugere nemo potest, quin omnia peruestigata habeas, etiam si ipsis tenebris occultanda committantur. Itaque cum semper reperiamur fontes, nec quisquam sciat, amore ne an odio sit dignus, tu queso Domine

Danie. 2.
Psalm. 139.

Ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo.

Ne dominetur mihi.
G. Domina non fuerint.

Nemo enim sua virtute, nec quisquam prater te Deus, eluere latantes animi maculas potest, per te, ad tuam promerendam gratiam via est: at tu labem meam & alienam, in primis vero si qua ex superbia menti meae oritur, queso expia, ne inquinata & delictorum errore vitiosa conscientia me premat, nec tantum in me crimen hereat, quod me exculto-

A scelere grandi.
G. A delicto magno ingenti transgressioni.

cultorum tuorum numero eximat, & tuum castissimū numen offendat. Sic enim reconciliabor tibi, ac tum planè integre & innocens à peccato ero, te condonante, ut iam culpa ablata mea, iugum tuum ram, & tibi inseruiam, ut omnia mea opera accepta tibi esse possint. Hoc ego uino bono, tua benignitate affectus, ad inuocandam tuam misericordiam inuitor, at quem polluta sim mente ac lingua, tuis missis ex tua sacra aede genio, à tua quæ celesti ara gratia igne, labia mea aperis, & animum contingere atque informa.

Esai. 6.

Sint accepta.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei, & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Domine adiutor meus, & redemptor.

a. Para. 33. **H**oc precanti mihi votum concedo, ut omnia mea dicta & cogitata tibi grata, & ad te, quem omnis laudat, calo-

celorum potestas, prædicandum intenta
 sint. Tu Domine vindex es mea vita &
 defensor, qui me formasti in materno ute-
 ro, qui me, atque intimos meos sensus fin-
 xisti: quamobrem tibi vnde accepta sunt
 omnia refero, tantum grata sint tibi mea
 commenta & meditationes, vt me ad san-
 ctum tuum numen mente conuersum, ex
 alto, & à tuo glorioso solio, respicias, nec
 auersus vnquam à me vultus sit tuus. Ego
 tuarum manuum figmentum sum, cui vi-
 talem spiritum afflauisti, & mentem in-
 didisti eam, qua agnoscere tuum diuinum
 numen posset: tuo ergo munere & dono,
 cali sublimitatem aspiciam, nec vlla me
 cogitatio ad illa damnatorum infima ab-
 ducet. Tu Domine pro tua promissione,
 tuique nominis gratia, prostratum, &
 maiestatis tue glorie supplicem apertis
 ad meam humilitatem oculis vide, qua
 tibi in hoc exilio, misera & contaminata
 vita, ad tuam laudem sacrificium facio,
 ac tua decora aeterna, à die ad noctem

D

vsq³

*vsq³, pro infirmitate conditionis meae offe-
ro. Ita in tuis versans oculis, & in vultu
tui luce ambulās, in virtutis dirigar via
ac demum fructum operum meorum se-
piternum feram, ad caelestem tuam subli-
Esa. 6. tus gloriam, qua pleni sunt caeli & vni-
uersus orbis terrarum.*

*Meditationis in Psalmum
XVIII finis.*

ARGUMENTVM
Psalmi XXII.

Deus vniuersi creator, benignitate sua
iustorum vitā & res omnes tuetur, eos
que ad veram iustitiam ac prave factorum
pœnitentiam spiritu suo, & castigatione
inducit, vt in hac misera vita, ope eius
stentati & exhilarati diuina, salui perpe-
tuò, atque in cœlo beati esse possint.

MEDITATIO IN PSALMV
xxij. iuxta Hebræos xxij.